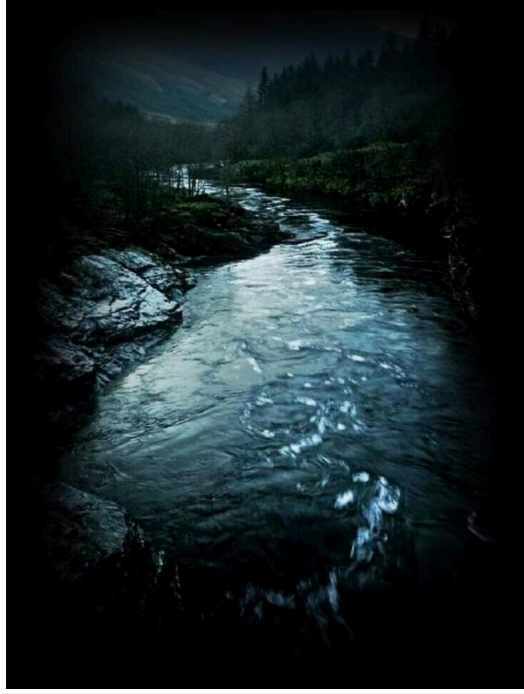

Ey Arzın Ulu İrmağı Dicle

– redfer · 18 Mart 2024

kim dermiş suların dili yoktur diye
ilk lafı tağutlar söylediler belki
lakin son sözü hep sen söyledin
susmak sana yakışmazdı
sen susarsan zulüm konuşurdu
masum çocuklar huzura susardı

bundandır ki üstünde aktığın topraklarda
yerle bir olan saltanatlara inat
insanlık için söylediğin bitmeyen özgürlük türkülerin vardı
şimdi susmak vakti değil
konuşma vakti
tüm sözler senin
ey kutsal nehir dicle
konuş

ey arzın ulu ırmağı

parla
yüksel
ey şanlarla sallanan asırların kucağı
nehirlerin sultanı
sen Allah'ın öğdüğü dört ırmaktan birisin
ebediyet dağından şarka inmiş perisin

tağutların rüyalarına girme vaktidir şimdi
ifritlerin yaktığı fitne ateşini söndürme vakti
parça parça olmuş koca medeniyetin çocukları
dudaklarından dökülecek hayır kelimelerini
gözü yaşlı bekler
senin konuşmanı düşler

seni düşündüğüm an
benimde aklım başımdan gider
sesin gönülden gönüle akıp gider
senle coşar
senle taşarım
sazımda senin besten
kalbimden akıp giden bir şelalesin
ey mukaddes nehir dicle

şimdi gözlerinden akan kanlı yaşları silme vaktidir
iki büklüm yattığın yatağından doğrulup kalkma vakti
kalk ey nehir
kalk ve son sözü yine sen söyle
asırlardır bitmeyen bir türkü gibi
yankılsın anadolunun bereketli topraklarında

sen ki
öyle bir medeniyetsin ki
Allah'ın lütfuyla akan
her damlası yüklendiği rahmetle coşan
mübarek bir suyun insanlığa armağanısın

öyle bir su ki
bir zamanlar
ikiye bölerdi çölün kurak sinesini

ikiye bölerdi ya
bir yanında yeryüzüne hüküm kurmuş
Allah'ın mülkünü sahiplenmiş nemrutlar
öbür yanında
üstünde hüküm kurulmuş mazlumlara yaşardı
o vakitlerde daha bir kuruydu toprak
daha bir susamıştı insanlar

bir yanda ırak
bir yanda sen
hak ile batılı ayırır gibi
yüklediği merhametle ve bitmeyen umutla
vakitlerden her vakit
akarsın delicesine

cennetten çıkıp yine cennete giden ırmak
yatağın derin
kıyıların dik
zülkarneyn mağarasından doğarsın gürül gürül
cennete doğru kıvrıla kıvrıla akan sensin
hırçın suyanla
bakir toprakları kutsayan ey ulu ırmak

sen ki kuraklıkla giriştiğin ölümcül savaşlardan
belin büklüm büklüm kıvrılmış
lakin görülmemiş zaferler yaşarsın
bükülen beline inat

senin tatlı nağmen
bir musiki
bir şiir
her dalgandan ruhunun mucizeli sesi duyulur
sanki bize mucizevi bir beste dinletir
sen ebedi mabedin yükselttiği sedasın
öksüzlere ninni
gariblere duasın
cennetten çıkıp Allah'a giden yolsun
baş ucunda dilekler tutulan
bir kara sevdasın dicle

sen aktıkça yeşerir anadolu
bereket konuşur sen taşınca
can bulur dokunup geçtiğin yerler
serinliğe açar gözlerini toprak
anadolunun bağrını
bir sızı gibi yarıp geçer suların

seninle birlikte akar zaman
senin aktığın yöne doğru sürüklenir tarih
zamanın içinden zamansızlığa
tarihin içinden tarihsizliğe
yokluğun içinden varlığa
kuraklığın içinden berekete
ölümün içinden yaşama

varlığın başlı başına
çölün içinde uzayıp giden zıtlık
adına dicle demiş insanlar
seçilmiş insanlar
kutlu kılınmış şehirler
senin adınla anılır

adem ile havva günahlarından arınmak için
senin sularına daldılar
kırk gün kırk gece yıkandılar
ey ademin yasını tutan su dicle
isa bir daha dünyaya geldiğinde
sende yıkanacağı söylenir
her vakit anarım seni
tüm günahlarımdan arındır beni dicle

dağına göre kar verir ya hani Rahman
her bir damlana
anadolunun kurağına eş bereket yükleyerek
saldı seni çölün bağrına
çöle can veresin diye
ademin topraktan var edilen bedenine üflenen
ilahi nefesten üflendi sana

güröl güröl akasın diye

işte öylesine çok sevdi seni Rab
sen ise başağın içindeki güneş gibi sessiz sedasız
yüce bir medeniyetin damarlarında dolaşırsın
bereketin arkasında senin suların
senin arkanda sırtını dayadığın
adını anarak aktığın toros dağların var

içinde kopan fırtınalar
köpük köpük akışın onun aşkındandır
onun aşkıyla analık edersin hani fırate
bağrında taşırsın onu
insanlığın kurtuluşu için

bir zamanlar
kıyında gezerdi ibrahim
asasını vurduğu vakit yarılırdı suların
eğilip sana bakardı
yüzünü görürdü
asi ve derin sularında

senden başka yiğit mi sorarlar ey dicle
de ki düştüğü kör kuyuların sonu
benim diyarımda sultanlığa çıkan
iffet gömleğini kuşanmış yusufum var
sen ki boylu boyunca yüzyıllardır
rüyalarda akarsın coşkunca

sen ki
eşiğinde sel yatakları
dağların yamaçlarından inip
yüce bir medeniyeti beslersin koynunda
ey kutsal nehir dicle

redfer